

Viktor Rydberg

Ord till musiken vid jubelfest-promotionen i Upsala den 6 september 1877 [Kantat]

Ed. Berling. Upsala. 1877.

[– Läs mer om verket här](#)

Det avbildade exemplaret tillhör Uppsala universitetsbibliotek.

Detta verk är fritt från kända upphovsrättsliga restriktioner. Vid användning ber vi att du hänvisar till Uppsala universitetsbibliotek och Litteraturbanken.se.

Ytterligare information om upphovsrätt för detta verk finns hos Litteraturbanken:

<https://lb.se/författare/RydbergV/titlar/OrdTillMusiken/faksimil?om-boken>

Permanent länk (URN):

<https://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:lb-lbdm948tw6b5hl2xj3-faksimil>

Sv.
Univ.
Upps.
Fester
Kaps.
[1877]

ORD

TILL

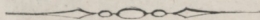
MUSIKEN

VID

JUBELFEST-PROMOTIONEN

I UPSALA

DEN 6 SEPTEMBER 1877.

UPSALA, ED. BERLING, 1877.

Orden af VIKTOR RYDBERG.

Musiken af JAKOB AXEL JOSEPHSON.

Kör.

Ur nattomhöljda tider
emot ett mål, fördoldt för dig,
o mensklighet, du skrider
i sekler fram din ökenstig.
Din dag är blott en strimma,
som lyser blek och matt —
se framom henne dimma
och bakom henne natt!
Och släkten, der du tågar,
i öknen segna ned,
och bäfvande du frågar:
Allsmäktige, hvart bär min led? —

I jordens syner röjes,
att allt här nere ändligt är;
och då till himlen höjes
din forskarblick, du spanar der,
att solars banor stäckas
och verldar gå i qvaf
och stjärnsystemer släckas
i eterns djupa haf.
Du hörer röster ropa:
allt är förgängelse,
och tid och rum tillhopa
ett hemskt oändligt fängelse.

Recitativ.

Och dock, om du i tvifvel sjunkit ner
och dröjer dystert grubblande vid vägen,
du griper åter ditt banér
och bär det genom öknen oförvägen.
Hvad mer, om spejarblicken ser,
hur bort från fästet tusen solar fejas?
Hvad mer, om stjerneskördar mejas
som gyllne säd af tidens lie ner?
Hvad rätt du tänkt, hvad du i kärlek vill,
hvad skönt du drömt kan ej af tiden härjas:
det är en skörd, som undan honom bergas,
ty den hör evighetens rike till.
Gå fram, du mensklighet! Var glad, var tröst,
ty du bär evigheten i ditt bröst!

Arioso.

Hvarje själ, som längtan bränner
till hvad ädelt är och sannt,
bär uti sitt djup och känner
evighetens underpant.
Blir hvad sjelfviskt är förgätet,
blir inom dig gudsbelätet
herrligare danadt ut
genom slägte efter slägte,
skall, hur långt än öknen räckte,
du Jordanen nå till slut.

Kör.

Blir hvad sjelfviskt är förgätet,
blir inom dig gudsbelätet
herrligare danadt ut
genom slägte efter slägte,
skall, hur långt än öknen räckte,
du Jordanen nå till slut.

Theologia.

(Exod. 17. 1 Kor 10, 4.)

Tviflar du, att der i fjärran väntar ett förlofvadt land?
Smäktar du af törst och dignar hopplös ned i hetan sand?
Se, då manar Mosesstafven vatten fram ur klippans håll —
derför genom öknen framåt, mensklighetens Israel!
Stafven har du än, som öppnar helga källan, der han slår;
klippan — hvilket himmelskt under! — följer dig, hvar
än du går.

Böj ditt knä vid hennes flöden, känn, hur hennes rena
våg
svalkar dig med underbara krafter för ditt vandringståg!

Jurisprudentia.

(Exod. 19.)

Som för heta ökenvinden hvirfla moln af stoft och damm,
så dref Israel från Horeb än i lösa skaror fram.
Kan det tåget nå Jordanen, när ej ordning är deri?
Se, då reser sig mot himlen blixtomstråladt Sinai!
Berg och dälдер återskalla åskans dån och lagens röst,
och ett genljud svarar amen ur de häpna menskobröst,
och de lösa skaror växa, sedan rätten fått en tolk,
växa till ett herrligt rike, växa till heligt folk.

Medicina.

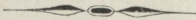
(Num. 21, 6.)

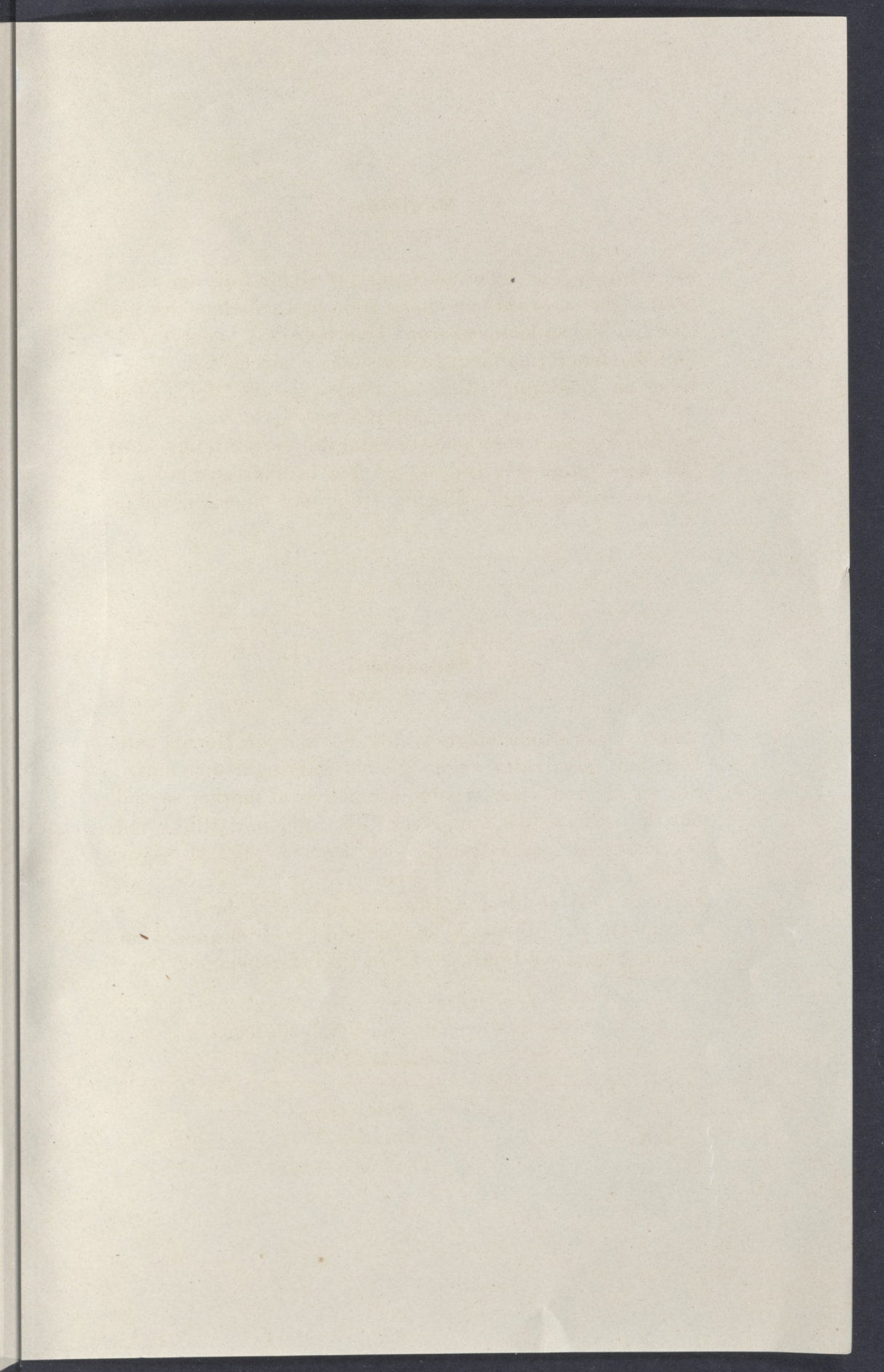
Nu kring lagens tabernakel går ett enadt folk sin ban,
bryter genom svärd och lansar fram mot frihetens Jordan.
Men hvi blekna kämpeskaror? Hvarför sjönk baneret ned?
Lömska feberormar smyga härjande i härens led.
Hvar är räddning? Här är räddning! Se det tecken
Herren gaf,
se, hur kopparormen glänser, slingrad om profetens staf!
Och som Israel går frälsadt af den helande symbol,
vandre friska starka släkten fram mot mensklighetens
mål!

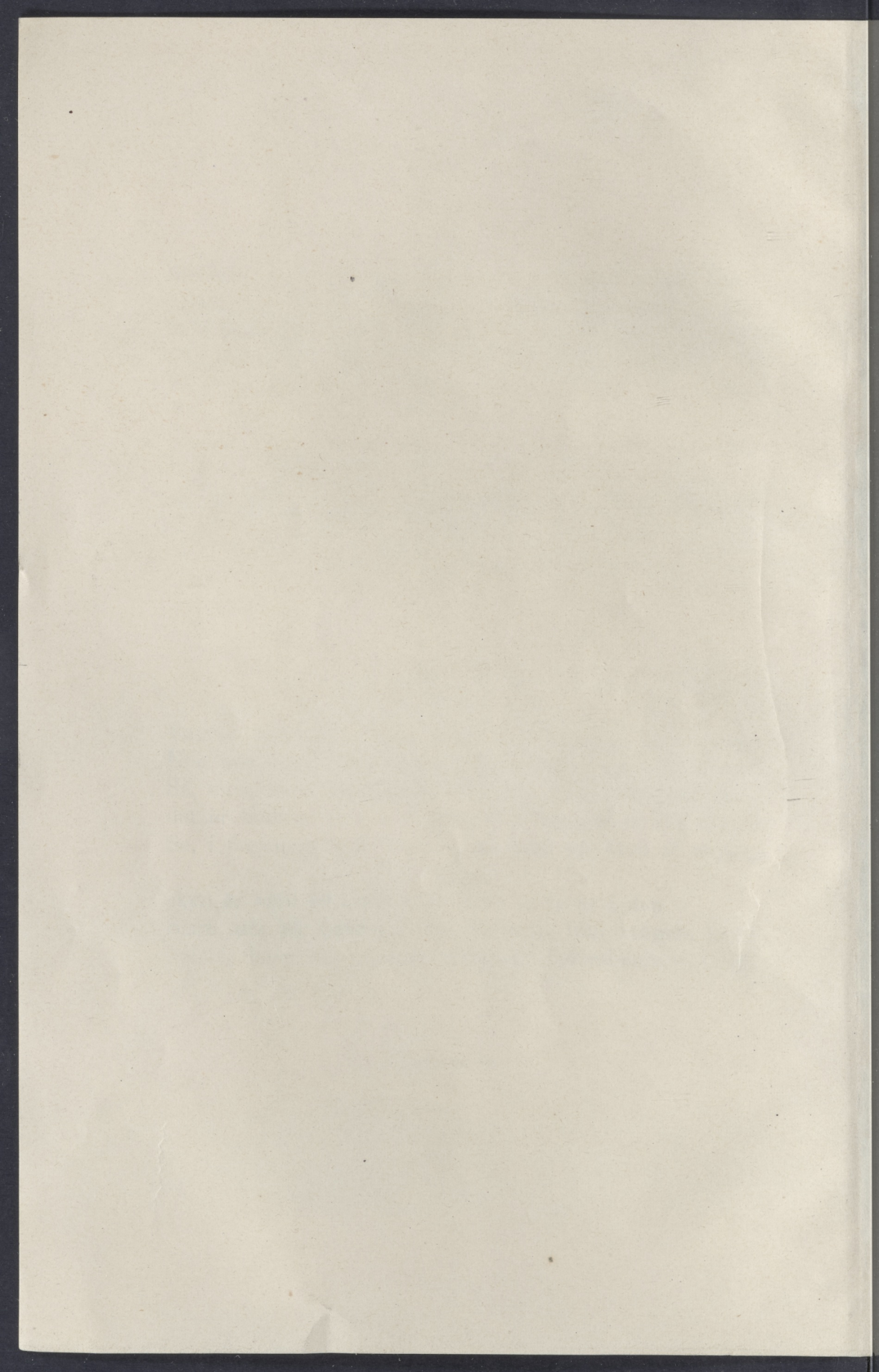
Philosophia.

(Exod. 13, 21. Deut. 34.)

Vandre visa sköna släkten mot det mål oss Herren satt!
Men hur finna rätta vägen genom hägringar och natt?
Se, en eldstod visar stråten, när han är af mörker skymd:
det är tankens ljus, som lyser folket genom nattlig rymd.
Se, i dagens qualm framför oss drar en stod af skyar;
men
skyn är väfd af idealer, Herrens ande är i den.
Siarn står på diktens Nebo, jublande från bergets kam:
Salem, Salem ses i fjärran! Fram till fadershemmet, fram!

Inches

1

2

3

4

5

6

7

8

Centimetres

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

TIFFEN Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

